

Nr 46

Av herrar **Johansson** i Stockholm och **Nilsson** i Gävle, om
upphörande av konungahusets skattefrihet.

Enligt gällande skattelagar är alla medlemmar av konungahuset befriade från skattskyldighet för av staten anvisat anslag samt för inkomst av kapital.

Dessa bestämmelser anser vi icke vara förenliga med en demokratisk skattepolitik. Även de mest lågavlönade av statens anställda skattar för sina inkomster och betalar dessutom dryga indirekta skatter. Det råder allmän indignation bland löntagarna över att bolag och förmögna människor genom kryphål i lagstiftningen och genom direkt skattesvindel årligen undandrar stat och kommuner miljonbelopp i skatter, vilka i stället får betalas av löntagarna. Det har också väckt uppmärksamhet att det svenska statsöverhuvudet och hela den kungliga familjen är helt befriade från skatt.

Vi är medvetna om att en del av anslagen till Kungl. Maj:ts hovhållning och till enskilda medlemmar av konungahuset beräknas för representationsutgifter, men skattelagarna medger som bekant generösa — enligt vår mening alltför generösa — avdrag för sådana utgifter.

Den kommunistiska riksdagsgruppen föreslog i motioner 1958 att Sverige vid den nuvarande konungens bortgång skulle ombildas till republik. Vi har tidigare föreslagit att riksdagen skall upphöra med den årliga utbetalningen av 300 000 kronor till konungen enligt avtalet om Guadeloupe-medlen. Den nuvarande riksdagsmajoriteten har avslagit dessa förslag, liksom motioner med liknande yrkanden från andra medlemmar av riksdagen. Vi har icke lyckats vinna gehör för dessa yrkanden men anser dock att konungahusets medlemmar bör betala skatter och andra avgifter enligt samma grunder som gäller för landets övriga innevånare.

Med ovanstående motivering hemställer vi,

att riksdagen i princip uttalar sig för att konungahusets skattefrihet bör upphöra och i skrivelse till regeringen hemställer om förslag i denna riktning.

Stockholm den 20 januari 1960

Gustav Johansson

Henning Nilsson
